

2/2020

Časopis Domova pro seniory Havlíčkův Brod, krajské příspěvkové organizace

Husova A

Husova B

Břevnice

Mateřídouška

Jaroslav Seifert

*Je tak nízká, lidí po ní chodí,
čím ji více šlapou, tím víc voní,
cvrčkům, kteří lidem nevěří,
hlídá někdy prahy u dveří.*

*Také jsem ji trhal v dávném čase,
do kytiček špatně vázala se,
ted' jsem rád, když kvítek voňavý
zavoní mi někdy u hlavy.*

*Je už podzim, už teskne září,
jako bych si četl v slabikáři,
vraceje se dlouhou řádkou let-
ještě umím něco nazpaměť.*

*A B C D přeříkávám nyní,
ted' už vím, čím vonělo to v skříni,
když maminka vzala ve svátek
šátek plný bílých poupátek.*

Úvodník

Vážení přátelé!

Při psaní a čtení minulého úvodníku by nás určitě nikoho ani ve snu nenapadlo, co prožijeme v následujících dnech, týdnech a měsících.

Na celém světě se rozběhla pandemie koronaviru a nás postihla tak, že jsme se ocitli téměř ve válečném stavu. V našem malém a již od začátku března zcela izolovaném zařízení ve Břevnici se zdálo, že na konci února probíhá u některých klientů běžná chřipková epidemie. V polovině března však náhle onemocněla většina zaměstnanců i dalších klientů, a když se v závěru března provedly testy, bylo to jasné. Celé zařízení bylo pozitivní a bylo proto uzavřeno do karantény.

Sháněli jsme dobrovolníky, kteří by zastoupili naše nemocné pracovníky, sháněli jsme ochranné pomůcky pro práci s Covid pozitivními, učili jsme se v nich pracovat, nastavovali jsme nové systémy práce. A mezitím se kolem nás vyskytovali úžasní lidé, kteří nám pomáhali, dávali nám dary, poskytovali všemožnou podporu, povzbuzovali nás – děkujeme všem za to, že jsme tu těžkou dobu překonali a že jsme z ní vyšli posílení a s tak dobrými zkušenostmi.

Děkujeme dobrovolným zdravotním sestřám, pečovatelkám, medikům, hasičům, dobrovolným pomocným pracovníkům, děkujeme našemu stálému personálu, děkujeme našemu zřizovateli za stabilní a průběžnou podporu a pomoc, děkujeme všem dárcům – za potraviny, květiny, OOP, finanční prostředky, děkujeme za lékařskou i jinou podporu z Nemocnice Havlíčkův Brod, děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na zvládnutí naší obtížné situace.

Doufáme, že se další nákaze vyhneme, ale všichni samozřejmě víme, že ani při využití všech možných bezpečnostních opatření se to stoprocentně zajistit nedá. A proto přestože všem našim klientům již velmi přejeme kontakt s jejich blízkými, nastavujeme nyní další bezpečnostní opatření pro návštěvy a pro případ vycházek klientů mimo areál domova.

Snad tedy vše dobře dopadne a užijeme si společně příjemné a pohodové letní měsíce.

Hana Hlaváčková

Sociální a zdravotní okénko

Organizace návštěv v zařízení

V době po 25. 5. 2020 bude možné navštívit svého blízkého v našem zařízení. Protože realizace návštěv je organizačně velmi náročná, vedení zařízení stanovilo tři dny v týdnu, kdy budou návštěvy umožněny, a to: **St, Pá a Ne obvykle v časech 8:30 – 11:00 hod. a 13:30 – 17:00 hod.** Návštěva se musí **dopředu objednat** u sociální pracovnice daného oddělení (v Břevnici u staniční sestry) ve dnech Po – Pá v pracovní době v čase 8.00 – 10:00 hod. V Břevnici budou návštěvy umožněny až po ukončení karantény daného oddělení. Omezení návštěv se netýká klientů v terminálním stádiu. Návštěvu je možné realizovat nejlépe na zahradě domova nebo na hale Husova v k tomu vyhrazených návštěvních koutcích u recepce, v nezbytných případech na pokoji klienta. Každý klient může mít max. 1 návštěvu denně. Návštěva může trvat ve venkovních prostorách na zahradě po dobu max. 60 minut, na hale Husova či na pokoji max. po dobu 30 minut, klienta mohou navštívit max. dvě osoby najednou. **Návštěva se musí dostavit alespoň 15 minut před zahájením návštěvy**, protože si musí při vstupu vydezinfikovat ruce, nechat si změřit personálem teplotu bezdotykovým teploměrem, podepsat prohlášení o bezinfekčnosti a použít novou jednorázovou roušku, kterou si může zakoupit u vstupu do budovy. Pokud měla návštěva nebo její osoby blízké v posledních 7 dnech příznaky infekčního onemocnění (např. nově vzniklý kašel, horečka, bolest svalů, nově vzniklá rýma, bolest v krku, zimnice apod.), nebude návštěvě umožněn vstup do budovy. Návštěva také pochopitelně nesměla být v posledních 14 dnech v nechráněném kontaktu s někým Covid-19 pozitivním. Pokud návštěva směřuje na pokoj klienta, musí mít navíc kromě nové jednorázové roušky také návleky na boty, případně štít na obličej, což bude k zapůjčení a pak odevzdá u vstupu do budovy. Pokud ve stejný čas přijde do haly u recepce najednou velké množství osob z řad návštěv (např. najednou 20 - 25 osob pro celý areál), je možné, že bude z organizačních důvodů **omezen provoz bufetu**, protože prioritou bude zajištění chodu návštěv, nikoliv nákupy návštěv v bufetu. Po každé návštěvě musí personál návštěvní stolky na hale Husova vydezinfikovat a prostory vyvětrat. **Prosíme klienty, kteří v daný den a čas nemají návštěvu, aby v návštěvních dnech ve stanovených hodinách nechodili**

nakupovat do bufetu a ani nevstupovali do haly u recepce. Děkujeme za vstřícnost a pochopení, tato opatření směřují ke zvýšení bezpečnosti nás všech.

Petra Trefilová
vedoucí sociálního úseku

Aktuality z našich domovů

Masopust, masopust, jen mě holka neopustě...

Všichni jsme se na něj těšili. Usmažili jsme koblížky a pak už jen čekali na maškarní průvod. Masek bylo hodně, prošly celým Domovem a všem vykouzily na tváři úsměv. Nakonec se všichni obyvatelé sešli na hale, kde si mohli zaspívat spolu s kapelou Heligonky z Vysočiny.

V březnu jsme si v naší prostorné hale mohli vybrat z velkého množství oblečení. Mnozí obyvatelé si tak doplnili svůj šatník a těšili se z nových kousků oblečení.

Bohužel to byla na delší dobu poslední akce, která proběhla. Od dalšího týdne až do odvolání byly zrušeny všechny kulturní akce a společenská setkání. Také byly zrušeny návštěvy a na DPS A a DPS B bohužel i aktivity. Chtěli bychom velmi poděkovat všem obyvatelům za vstřícnost a trpělivost, zvláště těm z DPS, kteří se nemohli setkávat ani při jídle ve společné jídelně a museli se stravovat na pokojích.

Přesto všechno jsme však na DZR neošidili přípravu na Velikonoce a snažili jsme se je prožít, v rámci možností, co nejpříjemněji. Na DZR jsme v cibulových slupkách uvařili vajíčka a ozdobili je velikonočními samolepkami.

Zaseli jsme do truhlíček ječmen, ze kterého vyrostlo do Velikonoc krásné osení.

Abychom si připomněli, jak voní svátky jara, upekli jsme beránky a mazance. Muži upletli pomlázku, poctivě vyšlehali ženy ve své rezidenci a vysloužili si tak koledu.

Ve čtvrtek 30. dubna přiletěly na koštěti dvě rozjívené čarodějnice. Pobíhaly po domácnostech a zázračným košťátkem ometaly klientům neduhu z těla, černým hromem zaháněly Coronavirus a nakonec všem daly kyselou žížalku (želé bonbón) a bylinkový bonbón pro dobrou náladu.

Třetí, ze všech neklidnější čarodějnice, zatím vyčarovala dozlatova opečené špekáčky, na kterých si všichni obyvatelé z DZR moc pochutnali.

Měsíc květen je lásky čas. Ale nejenom láskou živ je člověk, a proto jsme si s klienty ze 3. patra v prvním májovém týdnu udělali k večeři bramborový salát a řízky. Všem moc chutnalo.

A stejně dobré byly i bramboráky a smažené vdolečky, které klientům pomohly usmažit paní pečovatelky Radka a Irena.

I v době, kdy se život zpomalil a domovy pro seniory se uzavřely, se u nás děly zajímavé věci, které nás vytrhly ze stereotypu, pobavily a možná i trochu poděsily - posuďte sami...

Uvězněné hrdličky.

Jednoho jarního dne létaly kolem okna pokoje manželů Havlových ve 3. patře dvě hrdličky. Hledaly, co by kde sezobly a tak se stalo, že zalétly mezi okno a ochranné sklo, které je za ním. Sklo je poměrně vysoké a prostor mezi ním a oknem úzký. Hrdličky zde zůstaly uvězněné a nemohly se dostat ven. Na štěstí se pan Havel rád dívá z okna a tak si

vyplašených hrdliček, které se marně snažily dostat ven, všiml. Rychle zavolal paní pečovatelku. Ta otevřela okno a snažila se dostat ptáky na svobodu. Ti však byli vyplašení a tloukli křídly o sklo.

Nakonec se podařilo hrdličky vysvobodit s pomocí ručníku. První hrdličku s ním vyzvedla nad sklo a pustila ji na svobodu a druhá hrdlička, když na sobě ucítila ručník, se protáhla mezerou pod sklem a odletěla.

Nejen na Svatého Jiří vylézají hadi a štíři. Nevěříte? Takového roztomilého hada můžete potkat i o Čarodějnicích, jako se to stalo klientům Domova pro seniory ve 4. patře.

Pomoc, had!

Ve čtvrtčním podvečeru koncem dubna si jeden klient všiml, že za záclonou, na zemi vedle okna leží had. Lekl se a honem zavolal personál. Přišla zrovna paní pečovatelka, co se hadů bojí. Had ležel, nehýbal se, ale nikdo nevěděl, zda je živý a jak se do pokoje dostal. Zavolala tedy na pomoc další kolegyni, aktivizační pracovníci Martinu. Ta zkusila do hada štouchnout koštětem. Had se pohnul. Co teď? Naštěstí se Martině zdál had trochu divný, jako když má na sobě škvírky. Nebojácně popošla blíž a zjistila, že je had dřevěný. Ptáte se, jak se tam had dostal? Inu jednoduše. Ten den odpoledne chodily za obyvateli do pokojů dvě čarodějnice. A čarodějnice mají rády různou havěť - pavouky, myši, netopýry a také hady. Své mazlíčky měly samozřejmě s sebou, ale nevšimly si, že had na pokoji zůstal. Naštěstí se vše vysvětlilo a máme alespoň na co vzpomínat.

Vedle naší budovy stojí vysoký a košatý kaštan, který zrovna v tomto čase krásně kvete. Obyvatelé, kteří mají okna na tuto stranu, se na něj rádi dívají a pozorují dvě veverky, které tam bydlí.

Nejen na lukách, ale i v zahradách, právě rozkvetly kopretiny. Pečovatelka Míša jich přinesla plnou náruč. Květiny všem udělaly radost a připomněly časy dětství.

Všichni jsme rádi, že se trochu uvolnila bezpečnostní opatření a můžeme se chodit procházet do zahrady nebo posedět na lavičce.

A ještě pohled na kvetoucí svah před naší budovou...

Břevnice

Nelehká situace ještě stále není úplně za námi, ale vše je již na dobré cestě! A to i díky Vám všem 😊. Děkujeme za vitamínky, za něco dobrého na zub, za obrázky a dopisy plné podpory 😊. Také děkujeme těm, co nám poskytli ochranné pomůcky (roušky, ochranné štíty,..) a i těm, co nám poslali finanční dary! Děkujeme všem dobrovolníkům a HZS Kraje Vysočina za velkou pomoc při péči o klienty, úklidu a dezinfekci prostor!
Všem jedno velké DÍKY! Moc si toho vážíme!

Všichni nosí roušku – i sochy v parku 😊.

František Zahradnický

(21. srpna 1867 Praha – 28. června 1930 Poděbrady) Tehdy třicetiletý MUDr. František Zahradnický, první sekundář věhlasné pražské chirurgické kliniky prof. Maydla, se roku 1897 stal ředitelem nově otevřené Všeobecné okresní nemocnice císaře a krále Františka Josefa I. Byl zručný operatér a neúnavně pracoval ve dne v noci, totéž vyžadoval od svých spolupracovníků. Během své kariéry uskutečnil přes 80 přednášek, demonstroval na 156 pozorování, napsal 78 prací a dvě monografie. Vychoval řadu praktických lékařů a 12 budoucích chirurgických primářů. Na začátku I. světové války působil jaké šéfchirurg v Hranicích a poté na ortopedickém oddělení barákové nemocnice v Pardubicích. V roce 1920 se habilituje na pražské lékařské fakultě a stává se docentem a o tři roky později zakládá při německobrodské nemocnici oddělení pro léčení mimoplicní tuberkulózy. V prosinci roku 1926 odchází do Prahy na odpočinek, nadále se věnuje vědecké činnosti. Do Brodu však každý měsíc dojíždí a sleduje léčbu nemocných tuberkulózou. V roce 1930 se stává

mimořádným profesorem Karlovy univerzity a krátce na to umírá na onemocnění srdce a ledvin.

Za „nehynoucí zásluhy o zdraví lidu Vysočiny“ byla v květnu 1939 u chirurgického pavilonu slavnostně odhalena jeho mramorová socha v životní velikosti od Julia Pelikána, která i dnes připomíná tohoto genia.

socha Františka Zahradnického

← František Zahradnický při práci

pavilon pro léčbu tuberkulózy

personál nemocnice

Společenská rubrika března - květen

Oslavili životní jubileum:

Jaroslava Korbelová (85 let)

Miloš Mička (65 let)

Marie Hronová (95 let)

Marie Sobotková (95 let)

Antonín Ďuriš (75 let)

Květa Hospodková (75 let)

Pro zamyšlení

Žena přišla k chudému a starému prodejci vajec a zeptala se: "Za kolik jsou ta vejce?"

"Pět za kus, madam", odpověděl stařec.

"Vezmu si šest za 25,-, nebo odcházím", řekla žena.

"Dobrá, vezměte si je za cenu, kterou chcete, madam", odpověděl stařec, "možná to bude dobrý začátek, protože zatím jsem neprodal ani jedno jediné vejce."

Žena zaplatí a odchází s pocitem vítězství.

Doma se hezky oblékne a odchází s kamarádkou do luxusní restaurace. Objednají si vše, na co mají chuť, ale většinu z toho nedojí. Její účet dělá 1400,- Kč, podá číšníkovi 1500,- a řekne: "To je v pořádku".

Žena zaplatila a odchází s pocitem šlechtnosti.

Řeklo by se normální, denně opakovaný příběh a běžný postoj. Reakce ženy je sice šlechtná pro majitele restaurace, ale naprosto bolestná pro chudého prodejce vajec.

Otázka zní: "Proč máme dobrý pocit, když ožebračíme "potřebného" a obdarujeme toho, který naši laskavost vlastně vůbec nepotřebuje?" Je tohle šlechtné a důstojné? Odpovězte si sami.

A pro srovnání ještě jeden příběh.

Můj otec vždycky nakupoval na trhu jednoduché a dobré věci od těch nejchudších prodejců, dokonce i když ty věci ani nepotřeboval. Vždycky si koupil něco navíc a taky jim zaplatil něco navíc. Ptal jsem se ho, proč to dělá a on mi odpověděl: "Toto je charita, chlapče, ale je zabalená do důstojnosti."

Zajímavosti

Jak se zrodila rtěnka?

Rty si barvily už Sumeřanky i starověké Egyptanky, ale na praktickou vysouvací tubičku si ženy musely počkat až do roku 1915. Do té doby rtěnku představovala barevná hruška zabalená v hedvábí. Navíc se vyráběla z ne zrovna vábných ingrediencí – mimo jiné i z rozdrčeného hmyzu. Proces zkrášlování ženám ulehčil Američan Maurice Levy, který v roce 1915 uvedl na trh rtěnku v kovové tubě. A naštěstí se zapracovalo i na složení.

Proč se zdravíme AHOJ?

Původně je to pozdrav námořníků. Kde se tedy vzal v zemi, která nemá moře? Samotný pozdrav pochází z Anglie. Hoy je anglicky menší loď, odtud už je k ahoj jen krůček. Hlásila se tak loď na obzoru. U nás se pozdravu chytili vodáci, jimž slovo připomínalo svobodu mořských dálek. Po válce se pak neformální pozdrav roznesl od řek do běžného jazyka jako alternativa k prosazovanému Čest práci.

Odkud k nám přiletěl španělský ptáček?

Nasadě je Španělsko, ale Španělé zřejmě vůbec neví, že nějaké ptáčky mají. Název získaly masové závitky na dvoře císaře Rudolfa II., kde vařili španělští kuchaři. Ty si s sebou přivezla císařova matka Marie ze své domoviny. Poprvé se pak o španělských ptáčcích zmiňuje kuchařka, která vyšla koncem 17. století.

Stránky zábavy

- "Vegetarián" je starý indiánský výraz pro "špatný lovec".
- Jsem jako džin... Zjevím se všude, kde se otevře láhev.

"Podle mě nemůže být pravda, že na Měsíci není život.
Jedna známá odjela na měsíc na dovolenou a vrátila se těhotná."

Tati, proč se indiáni malují?"

"To je když jdou do boje."

"Tak si dej pozor na mamku, už hodinu stojí před zrcadlem!"

U podnikatele zazvoní telefon: "Unesli jsme tvou tchyni, okamžitě pošli výkupné 100.000 dolarů!"

"A když odmítnu zaplatit?"

"Tak ti ji naklonujeme!"

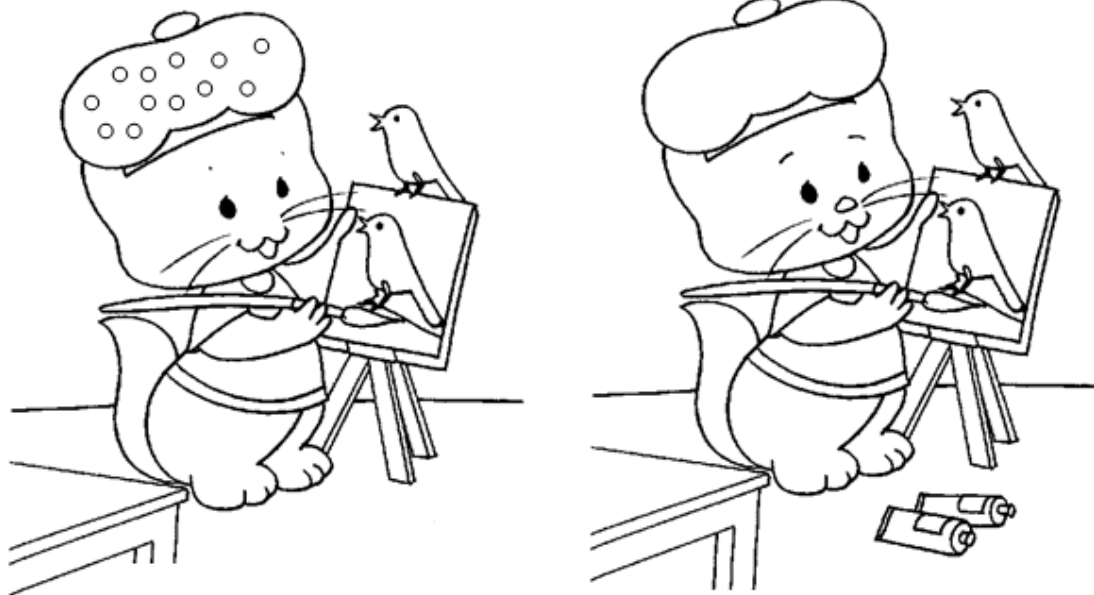
Hádanky:

1. Pán v červeném klobouce,
rozhlíží se po louce.
Slunci nikdy nesmeká,
větru smekne zdaleka.
2. Otec se směje, matka slzy leje.
A dcera v ten čas,
ze sedmera krás,
obléká si pás.
3. Růžky má, netrká,
toulá se a venku bloumá,
a přece je pořád doma.
4. Zjara dává krásu,
chládek v parném létě,
na podzim tě krmí,
v zimě zahřeje tě.

Doplňte v písních jména zvířat:

1. Když jsem .....pásala, zimou jsme se třásala...
2. Okolo Třeboně, pasou se tam .....
3. ....v své jamce sedí sám...
4. Dú, ...dú, hore dědinů
5. Otoč se má milá dozadu, sedí tam .....Kakadu
6. Plavala .... Po Dunaji, ... se za ní kolébají
7. Vyletěla .....ze skály
8. Ta .....kropenatá
9. Už troubějí na horách .....
10. ....leze dírou, ...oknem
11. Pásla .....v zeleném háječku

NAJDI 5 ROZDÍLŮ

Vyluštěte rébus:

Anketa

Anketní otázka z minulého čísla: **Jak jste v dětství trávili Velikonoce?**

- chodili jsme na pomlázku, v každé chalupě byly slepice, tak jsme dostávali vejce
- barvili jsme vajíčka, pekli beránky, koledníkům jsme dávali vejce nebo kořalku, podle toho, jak byli staří
- U nás v Deštné bývala navečer mše svatá, všude v oknech byly svíčky a upečení beránci. Po mši šel průvod, nad knězem nesli baldachýn a on se modlil a žehnal lidem. Za ním šla hudba a my mladý holky jsme měli košíčky s nastříhanými lístky květin nadrobno. Do toho jsme přidávaly maličké cedulky se jmény amantů (kluků, co se nám líbili) a rozhazovali to „troušení“ okolo sebe. Jedné protivné holce jsme přidaly do troušení v košíčku nastříhané listy kopřiv ...
Jednou se dvě malé holky v průvodu popraly, mlátily se košíčkama, až se jedné rozbil a ona pak celou cestu brečela.

Nová anketní otázka: **Co by vás v současné době nejvíce potěšilo?**

- Vaše odpovědi na anketní otázku: můžete napsat anonymně a vhodit do schránky na stížnosti, nebo sdělit aktivizačním pracovnícím.

Správné odpovědi:

Hádky: 1. Vlčí mák, 2. Hlemýžď, 3. Slunce, déšť a duha, 4. Strom

Doplňte : 1. husy, 2. koně, 3. zajíček, 4. kravičky, 5. papoušek, 6. husička, housátka, 7. holubička, 8. slepička, 9. jeleni, 10. kočka, pes 11. ovečky

Rozdíly: puntíky na čepici, obočí, čumáček, tuby na zemi, noha od stolu

Rébus: kolotoč, kapesník, trakař, vzduch, chalupa, králík, kostým, pokoj

Vydává:

Adresa sídla: Domov pro seniory Havlíčkův Brod, Husova 2119, 580 01 Havlíčkův Brod

Redakční rada: Hana Hlaváčková, Petra Trefilová, Marie Prášková, Hana Kubátová, Eva Hedbávná, Lenka Drahošová

Zpracovala: Hana Kubátová

Vydáno dne: 31. 5. 2020

Uzávěrka příštího čísla: 21. 8. 2020

Kontakt a náměty do příštího čísla: e.hedbavna@ddhb.cz